

SAMRØÐA

SÁRUR MASK

Tá John Vinther var 12 ára gamal, var hann við mammu síni ein stuttan túr úr Oslo til Frederikshavn við ferju. Hann hevur livað við avleiðingunum av tí, sum hendi umborð hendan túrin síðani.

Annika Kunoy lm
annika@sosialurin.fo

44 ára gamli John Vinther Nissen er ein av motorsúkklarunum úr Utsatt-mann, sum hevur vitjað í Føroyum seinastu dagarnar. Hóast hann tosar opið um ágangin, sum hendi honum tá hann var 12 ára gamal, so er tað torfort og svárt at tosa um. Tí hevur hann terapeutin Raymond Lønberg við til samrøðuna.

Terapeutin Raymond Lønberg var eisini við, tá John Vinther Nissen og hinir motorsúkklararnir koyrdu tvørtur í gjøgnum Noregi í 2016.

Nú eru teir í Føroyum og vísa dokumentarin og greiða frá um ræðuligu hendingarnar, sum teir hava upplivað. Orsøkin er, at jú meir tú tosar um eitt slíkt evni, jú minni tabu verður tað. Hetta er ikki nakað, sum skal goymast burtur, men hetta er nakað, sum snakkast skal um í almenna rúminum, heldur terapeutin Raymond Lønberg.

Hann vísir á, at tað ofta er torførari hjá monnum at greiða frá, at teir hava upplivað kynsligan agang.

– Um vit eru fleiri, sum siga søgu okkara, so verður eisini lættari hjá øðrum, sum hava upplivað hetta at finna sær hjálp, sigur John Vinther Nissen um orsøkina til, at hann er komin til Føroya við Udsatta-mann.

– Um bert ein føroyingur søkir sær hjálp, so hevur tað verið alla ferðina vert, sigur hann álvarsamur.

Misbrúktur sum 12 ára gamal

Tá John Vinther Nissen var 12 ára gamal, var hann við mammu síni ein stuttan túr úr Oslo til Frederikshavn við ferju. Hann hevur livað við avleiðingunum av tí, sum hendi umborð hendan túrin síðani.

– Eg stóð í spælihøllini og spældi spøl á automatunum, tá ein maður kemur og hyggur í meðan eg spæli. Hann byrjar at tosa við meg, og síðani bjóðar hann mær við sær oman í lugarið, har hann hevur bomm og

sodavatn, sigur John Vinther Nissen.

Hann greiðir frá, at hann ikki minnst, hvussu longi hann tosaði við hendan mannin, áðrenn hann fer við honum oman í kamarið. Har tosa teir inntil John Vinther Nissen sovna. Síðani minnst hann, at hann vaknar nakin í songini um náttina, og tá hoyrir hann barnalokkaran tosa í telefon og siga við onkran, at hann hevur ein drong, sum er klárur í kamarinum.

Hann veit, at tað vóru tveir menn, sum misbrúktu hann hesa náttina, men hann minnst bara, hvussu tann eini sá út, og hin minnst hann ikki, at hann sá andlitið á.

– Næsta morgunin hoyrði eg í hátalarunum, at leitað var eftir mær. Tá renni eg út og hugsi um, hvat eg skal siga við mammu mína. Tá eg siggi hana, sigi eg, at eg møtti onkrum, sum eg kendi, og at eg hevði sovið har um náttina.

– Hasa frágreiðingina havi eg ofta angrað, sigur hann og leggur afturat, at tað er orsakað av skommini, at hann ikki vildi siga mammu síni, hvat hent var ta náttina.

Seinni hevur John møtt ein av hesum monnunum fleiri ferðir í nærumhvørvinum í Oslo, har hann er frá, og sami gerningsmaður royndi enn eina ferð at missnýta hann, men ta ferðina káraði John at flýggja.

Sein hjáárin

Eftir hendingina fortrongdi John Vinther Nissen ágangin, og greiðir frá, at hóast hann var mentur at gloyma partar av tí, ið hent honum hevði, so gloymdi kroppurin tað ikki.

Hann greiðir frá, at hann í árávis helt, at hann ræddist at ganga til tannlækna. Hann ræddist tað so illa, at hann fór á skeið fyri at sleppa av við ræðsluna.

– Áðrenn eg varnaðist, at eg hevði verið fyri ágangi, gekk eg til eitt skeið fyri at sleppa av við ræðsluna, sum eg hevði fyri tannlæknum. Eg gekk til tannlækna tvær ferðir um mánaðin, við tí endamáli at

»Tá tú kemur á eini motorsúkkl, so bæði sæst og hoyrist tú. Fólk halda ofta, at hevur tú verið útsettur fyri kynsligum ágangi, so hevur tú eitt stempul á tær, sum ger, at tú onki megnar vegna stóru skommina, sum tú berur. Boðskapur teirra er millum annað, at teir eru sterkir og kunnu koma undan tí, sum teir hava upplivað, og fáa eitt virðiligt og heiðurligt lív«

sleppa av við óttan, sigur hann.

– Upprunin til ógvusliga atburðin var jú ikki ræðsla fyri tannlækna. Seinni fann eg út, at orsøkin til, at eg ikki kláraði, at fáa nakað í munnin, og at eg næstan spýði, tá eg bustaði tenn var, at eg hevði verið fyri ágangi, sigur hann.

Eisini hevur John Vinther Nissen havt trupult við at savna seg,

og hevur ongantið klárað at skift blæurnar hjá børnum sínum.

– Eg visti ikki fyrr enn seinni, hvi eg helt tað vera so ólekkurt, sigur hann álvarsamur.

Ikki mín skyld

27 ár gingu áðrenn John Vinther Nissen segði nøkrum, hvat var hent honum. Tað hendi, tá hann læs eina grein, sum kona hansara hevði lut-

að á sosialu miðlunum, um ein tiltiknan norskan barnamisnýtara, sum enn einaferð varð ákærður og hesuferð fyri at hava missnýtt minst 20 børn. Andlitið av pædofilinum varð kámt, so ikki bar til at identifisera mannin.

– Fyri mær var andlitið ikki kámt, eg sá hann klárt og tíðiliga. Eg minnst, at eg læs eitt sindur av